

[Finansministeren.]

hvorved dog er at bemærke, at en Del af den foreslaaede Forhøjelse af de indirekte Afgifter først vil indgaa i Statskassen i Finansaaret 1940—41. Til de nævnte Merudgifter til militære Formaal og civilt Luftværn kommer endvidere stigende Udgifter paa andre Omraader og svigtende Udbytte af Toldafgifterne og andre indirekte Skatter, saa at Merbelastningen af Budgettet for indeværende Aar som Følge af Krigsforholdene maa paaregnes at ville andrage adskilligt over 100 Mill. Kr. Hvorledes Dækning skal tilvejebringes for den almindelige Udgiftsstigning og Indtægtssvigten, er der endnu ikke taget Stilling til.

Idet jeg i øvrigt henviser til de af Statsministeren ved Rigsdagens Aabning angaaende Beskatningen fremsatte Udtalelser, skal jeg hermed tillade mig at anbefale Finanslovsforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal derefter tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1939—40*. Ifølge dette Forslag forhøjes Indkomstskatten til Staten for indeværende Aar med 40 pCt. ud over den i Finansministeriets Bekendtgørelse af 23. Marts 1939 omhandlede 15 pCt.s Forhøjelse af denne Skat, Forhøjelsen til Tilskud til Amtsskatterne, Gælds-sanering m. v.

Endvidere forhøjes efter Lovforslaget den for indeværende Aar paalignede Formueskat ligeledes med 40 pCt. Det gælder saavel for Forhøjelsen af Indkomstskatten som Forhøjelsen af Formueskatten, at den kun beregnes af Skattebeløb paa 5 Kr. og derover, hvilket vil sige, at en Forhøjelse først opkræves, naar Skattebeløbet naar 2 Kr.

Forhøjelserne forfalder efter Lovforslaget til Betaling for Selskaber, Foreninger og Dødsboer med det fulde helaarlige Beløb den 1. December i Aar og for Personer i to Rater med henholdsvis $\frac{3}{4}$ den 1. December i Aar og $\frac{1}{4}$ den 1. Februar 1940. I de Tilfælde, hvor den paagældende Skatteydere Pligt til at svare Indkomstskat kun gælder for Halvdelen af Skatteaaret, udredes Forhøjelserne kun med Halvdelen og forfalder til Betaling for de Skatteydere, der kun er skattepligtige for første Skattehalvaar, den 1. December 1939 og for de Skatteydere, der kun er skattepligtige for andet Skattehalvaar, den 1. Februar 1940. Naar Betalingsreglerne er fastsat saaledes, at der opkræves $\frac{3}{4}$ den 1. December og $\frac{1}{4}$ den 1. Februar, skyldes det, at der den 1. Fe-

bruar i Forvejen forfalder ekstraordinære Skatter til Staten.

Skatten indbetales af Kommunalbestyrelsen til Statskassen henholdsvis den 31. Januar 1940 og den 15. Marts 1940. For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende gælder dog med Hensyn til disse Forhold de særlige kongelige Anordninger, dog saaledes at Skatten for begge Kommuners Vedkommende forfalder til Betaling til de Tidspunkter, jeg har nævnt.

I Lovforslaget er optaget en Bestemmelse om, at i Tilfælde, hvor en Skatteydere økonomiske Forhold efter Udløbet af det Regnskabsaar, der er lagt til Grund ved hans Ansættelse til Statsskat for 1939—40, er blevet i særlig Grad forringet f. Eks. paa Grund af Krigsforholdene, kan Finansministeren eftergive eller nedsætte Forhøjelserne.

Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget dels givet en Oversigt over, hvor Undergrænsen for Beskatningen ligger saavel for Indkomst som for Formue, dels en Række Tal for Forhøjelsernes Størrelse for de forskellige Indtægter og Formuer.

Den Bestemmelse, at der ikke opkræves Skattebeløb under 2 Kr. paa Indkomster, vil for Indkomstskatten medføre, at ca. 550 000 af det samlede Skatteydertal paa 1 163 000, altsaa omtrent Halvdelen, ikke vil blive inddraget under Skatteforhøjelsen. For Formueskattens Vedkommende betyder Regelen, at ca. 30 000 af et samlet Antal Formueskatteydere paa ca. 177 000 vil blive fritaget for Forhøjelsen.

De foreslaaede Skatteforhøjelser anslaaes at ville give for Indkomstskattens Vedkommende et Udbytte af ca. 32 Mill. Kr. og for Formueskattens Vedkommende et Udbytte af ca. 15 Mill. Kr., altsaa en Merindtægt i indeværende Finansaar paa i alt 47 Mill. Kr.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne*.

Lovforslaget gaar ud paa en Forhøjelse af Omsætningsafgiften af Chokolade- og Sukkervarer med den dertil hørende Raastofafgift samt af Ølskatten, Tobaksafgifterne og Tillægsafgiften paa Spiritus.

Omsætningsafgiften af Chokolade- og Sukkervarer blev indført i 1922 og udgjorde dengang 25 pCt. af Varenes Engrospris. Ved Lov af 21. Juni 1932 blev Afgiften forhøjet fra 25 pCt. til $33\frac{1}{3}$ pCt. Denne Afgiftsforhøjelse, der var tidsbegrænset, er senere forlænget, sidst ved Loven af 15. Marts 1939, der udløber med Udgangen af Juni Maaned 1940.